

retninger rundt omkring i Landet, om han beskattes ekstra, naar han spiser sin Mad, men jeg kan forsikre det ærede Medlem, at disse Mennesker og mange andre, som ser med Forstaaelse paa dette Spørgsmaal, finder det ganske urimeligt, og jeg føler mig aldeles sikker paa, at naar disse Skatter bliver vedtaget, vil der rejse sig en voksende Misfornøjelse med dem, som vil være stærk nok til at feje dem væk, naar de næste Gang kommer for den danske Rigsdag, feje dem væk paa en saadan Maade, at det bliver til liden Ros for det konservative Folkeparti, at det saa let overgav sig, jeg kan godt sige uden Sværdslag, den Gang det overfor store Dele af Befolkningen havde paataget sig at værgede dem mod disse Skatter. Det ærede Medlem (Tvede) udtalte, at Partiet forlangte ikke, at Finansministeren skulde komme med Hatten i Haanden, naar der var Tale om at skaffe nye Indtægter til Statskassen. Nej, det tror jeg udmærket godt, det ærede Parti ikke gør; det vilde ogsaa være ganske overflødig, for det konservative Folkeparti bøjer sig villigt for den højtærede Finansminister, hvilke Krav han saa stiller til Rigsdagen om Skatter, bøjer sig villigt, selv om Finansministeren hele Tiden staar med Hatten paa.

Tvede: Det ærede Medlem, der talte som Ordfører for det radikale Venstre (Gunnar Fog-Petersen), vilde mene, at disse Lovforslag vendte ind mod Byerne. Ja, der kan man se, hvor forskelligt Folk kan se paa en Sag. Overfor mig er det blevet hævdet fra Landboernes Side, at det er dem, der for en meget stor Del kommer til at betale Skatten paa Restaurationer. De siger: I, der bor i Byerne, kan vel nok naa hjem og spise jeres Maaltider — det gælder maaske ikke i København, men i alle andre Byer —, men vi, der kommer kørende ude fra Landet ind til Byerne, er som Regel henvist til at gaa ind paa Restaurationer eller Beværtninger for at faa vor Føde, saa det er os, det kommer til at gaa ud over, vi maa betale Forhøjelsen. Jeg tror, at der kan ses forskelligt paa det Spørgsmaal, hvem disse to Love og især Restaurationsloven vender sig imod.

Det ærede Medlem, der talte paa det socialdemokratiske Partis Vegne (Bramsnæs), mener, at disse Love er saa besværlige, og beklagede bl. a. de Handelsrejsende, fordi de skal give mere. Jeg er nu saa meget Forretningsmand, at jeg er ganske paa det rene med, at det ikke i særlig Grad vil gaa ud over den Handelsrejsende,

for han skal vistnok sørge for at faa sine Kommissioner og Diæter fra dem, der sender ham ud, forhøjet saaledes, at han faar sine Omkostninger dækket. Forholdet er jo det, at naar der kastes en Sten i Vandet, slaar den Ringe, og Ringene breder sig længere og længere ud; det bliver vist i de færreste Tilfælde, det kan paavises, at den ene kommer til at lide direkte under den nye Lov, nej, Virkningerne fordeler sig ud over hele Samfundet.

Det ærede Medlem talte om det trykkende ved disse Love og nævnte, at det var trykkende, at man ikke uden at betale Skat kunde købe Kakao til sine Børn. Jeg maa sige, at jeg har ogsaa haft Børn, og de levede udmærket godt paa Vandgrød og Havregrød om Morgenen, saa det er vel egentlig ikke strengt nødvendigt at faa Kakao. Hvis man vil undgaa den Skat, kan man vel nok indrette sig saaledes, at man ikke netop køber de Varer. Ganske vist kommer der saa ingen Penge ind i Statskassen ad den Vej, men der er dog vist mange, som, selv om de skal give lidt mere, alligevel køber disse Varer.

Det store Hovedprincip er det, at man ad den Vej, der her foreslaas, gennem de to Love, skaffer Statskassen en hel Del Penge paa en Maade, der efter mit Skøn i hvert Fald ikke er nær saa generende, som det vilde være at tage dem gennem den almindelige Indkomst- og Formueskat. Hvis man ikke tager den ad andre Veje, har man kun den tilbage, men Indkomst- og Formueskatten er jo blevet stærkt spændt for, og i disse Tider, hvor Handelen stagnerer, hvor Ejendomspriserne falder, hvor alt er i Tilbagegang fra den tidligere store Gullaschtid, er det ikke muligt gennem Indkomst- og Formuebeskatningen at faa en tilstrækkelig stor Skat ind ad den Vej. Derfor er man nødt til at tage den ad andre Veje, og jeg tror, at naar Folk rigtig faar tænkt sig om, er de ogsaa mere tilfredse med at betale Skatter ad den indirekte Vej end ad den direkte.

Det ærede Medlem holdt sig ganske stille udenfor det af mig fremdragne Forhold, at Oppositionspartierne stadig, den Gang de havde Magten, gik med til Paalæg af ganske betydelige Skatter paa forskellig Nydelsesmidler. Jeg kan ogsaa nævne, at der var en Nydelse, de lagde Takstørhøjelse paa gennem den saakaldte Forlystelsesskat. Den blev i sin Tid — jeg erindrer det sa tydeligt, det var ure i Fredericiagade — da den var forelagt af den højtærede nuværende Finansminister, hejlet igennem den foregaaende Finansminister, det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes). Ha